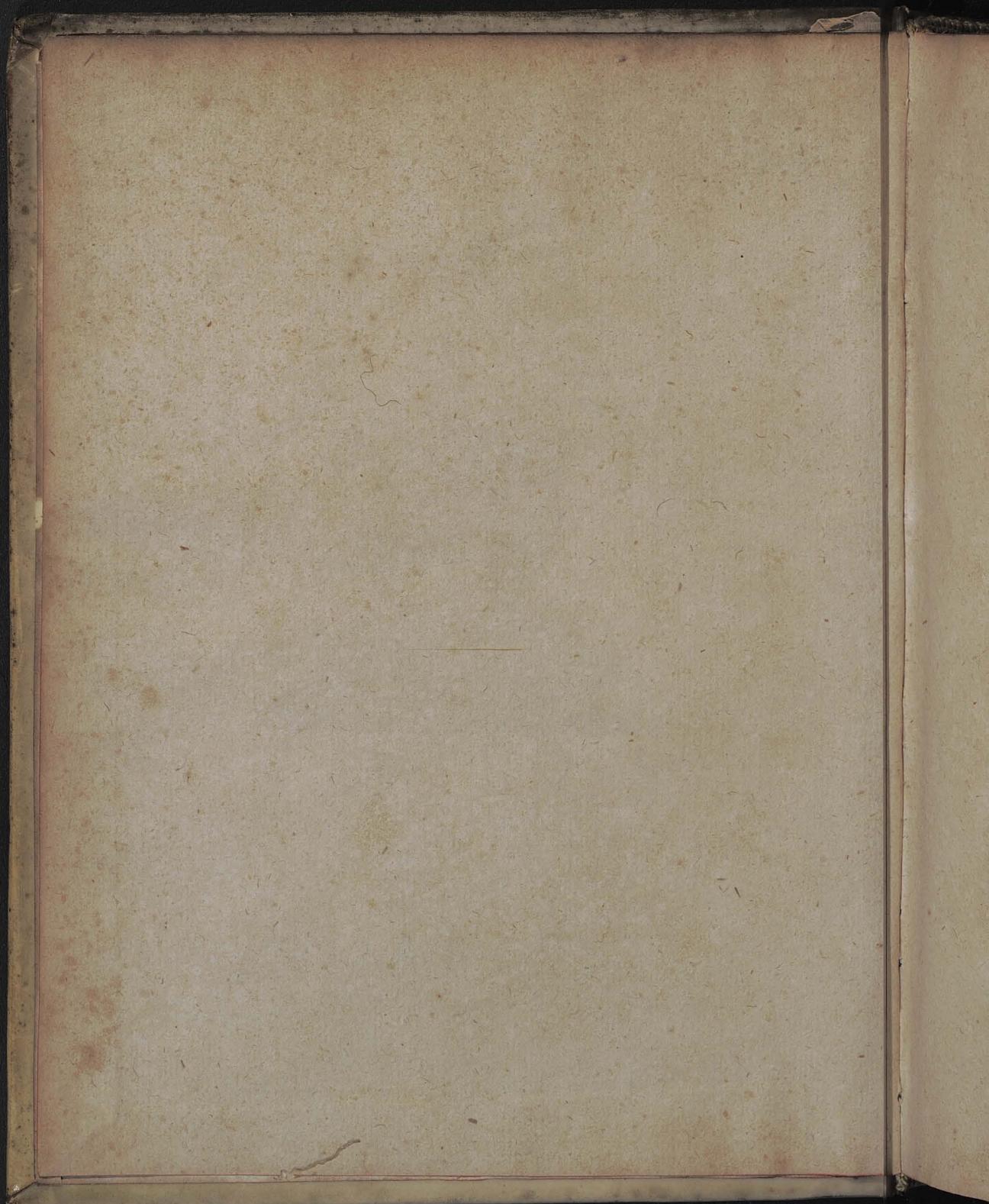
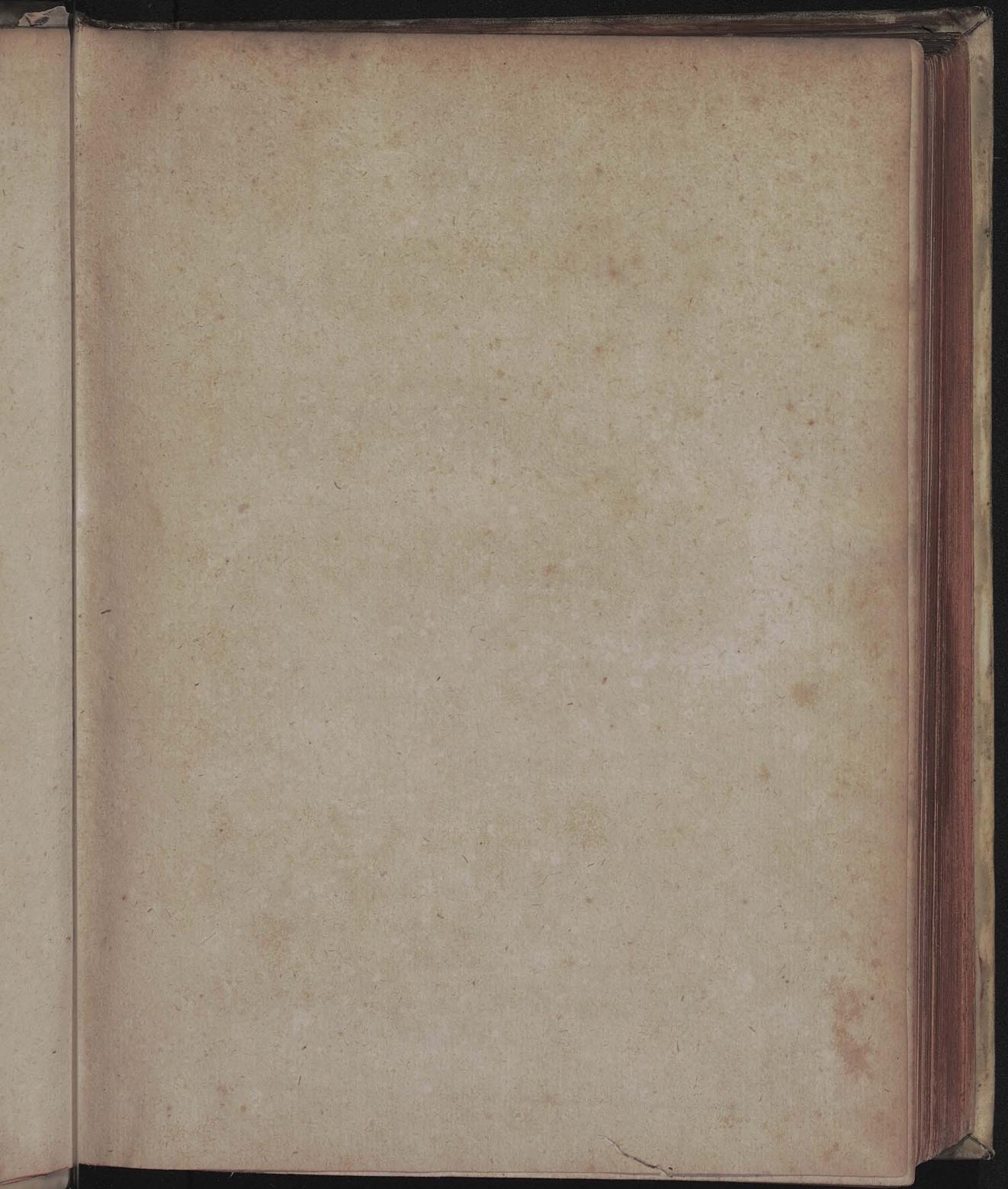

H. XIII. 10.

Lüder
Novo Tacin.
137. / III.

M. M.

Henri Nicolai

1. de Multiprofessoria Rei fuita.
2. Tr. de Contradicitione Naturae et Principio.
3. Tr. de Opposizione Exponentiarum.
4. Panorthia Liberalis Tabelli representata.
5. Disputatione Nayredca.
6. Tr. de Doltibus naturalibus.
7. Tr. de Cognitione humana universa, duabus Exercitacionibus comprehensa.

Ad. 1

D. O. M. A.
DE
MULTIPRÆ.
S E N T I A
R E I F I N I T Æ,
In primis Corporis,
TRACTATUS SINGULARIS:
Philosophico-Theologicus.

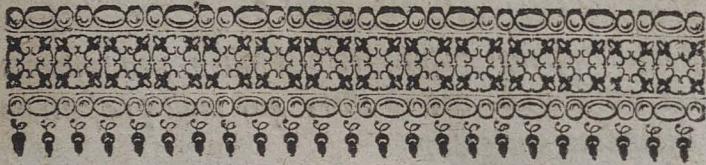
Ubi in primis rei quoad *DEVM* ejusque
potestatem possilitas ex certis argumentis ac
hypothesibus, tam communibus, quam singularibus,
ostenditur, Quæ obstatre videntur, plenè dissolvuntur, de
Exemplo Corporis Christi distinctè ex Sacris constituitur,
Modi sobriè & Theologicè de eo loquendi submini-
strantur, Ceteraq; ad rem facientia breviter ac di-
stinctè subjunguntur.

Adjecta ad Calcem Epitome Tractatus de esse
Aliubi & Multipresentiâ, per theses
adumbrata.

AVTHORE
HENRICO NICOLAI,
Phil. & Theologo, Ap. Gedanenses
Professore.

DANTISCI, Typis GEORGII RHETII,
Anno M. DC. XLIII.

BENEVOLO LE- CTORIS.

D finem deducto hoc de Multipræsentia finiti Tractatu, Lector benevole, allata ad me occasione Adversarij cuiusdam bina argumenta sunt, Multipræsentia Corporis obversa, & solutio expedita. Si celerius ea vidisset, in ipso Tractatu locum & solutiones accepissent. Nunc, finito tractatu, cum ut solvantur, omissendum non sit, & in ipso Tractatus Corpore locum non capiant, hic solutionem eorum subjunxisse visum fuit. Argumenta ipsa sic habent.

I. Omne Corpus, quod uno tempore per locum numero distinctum ab aliquo corpore remotum est, id ipsum numero quoq; ab eodem corpore differt. Om. Corpus, quod est Romæ, à Corpore, quod eodem tempore Parisiis est, uno tempore per locum numero distinctum remotum est. E. om. corpus, quod est Romæ, à Corpore, quod eodem tempore Parisiis est, numero quoq; differt.

Major ita naturalis & manifesta est, ut nullâ instantiâ infringi possit. Minor quoq; non minoris est evidentiæ, nec ab illis, qui multipræsentiam defendunt, negatur.

II. Hinc porrò ita concludo. Omne, quod numero distinguitur, non est unum numero cum eo, à quo numero differt. Om. corpus, quod est Romæ, à corpore, quod eodem tempore est Parisiis, numero distinguitur. E. om. corpus, quod est Romæ, non est unum numero cum corpore, quod eodem tempore est Parisiis. Major sine contradictionis implicatione negari non potest. Minor est præcedentis Syllogismi conclusio, quâ stante cadit jam Multipræsentia, Vnius scilicet numero corporis in locis numero distinctis uno tempore præsentia.

Resp. ad priorem Syllog. 1. Major si sic sumatur, Corpus per locum distinctum ab aliquo Corpore, alio scilicet & diverso à seipso, remotum, numero ab eodem differt, conceditur, & uterque Syllogismus conceditur, nihil enim contra Nos concludit. Sequitur enim, E. corpus Romæ, à corpore alio & diverso, quod Parisiis est, numero differt, & sic non est unum numero cum eo. Quod certum. Sed E. unum numero Corpus non potest simul divinitus Romæ & Parisiis sibi, non inde sequitur. Quare 2. Distinctius ad Majeorem Resp. Eam in verbis, ab aliquo Corpore remo-

remotum esse, ambiguam esse. *Vel* enim de illo ipso Corpore, quod multipræsens statui dicitur, intelliguntur, *vel* de alio aliquo extra illud, & ab eo diverso. Si priore modo, tūm Major, si directè nobis opponi debeat, hoc sensu capienda erit: Omne corpus, quod uno tempore per locum numero distinctum, divinitus in eo conciliatum, ab aliquo corpore, proprio nempe Σ seipso, remotum est, id numero quoque ab eodem, à seipsonempe, differt. Nisi enim hoc sensu sumatur, Nobis non adversatur, *Vt* antè patuit. Sic concedimus majorem: Sed negamus minorem. Non enim corpus multipræsens per locum numero ab aliquo corpore, seipso nempe & proprio, remotum est, sed unum numero, Σ quod Romæ, Σ quod Parisiis ex nostrâ hypothesi est, diversas tantum ubicationes in isto uno numero divinitus sortitum est, t. 53. §4. 61. 64. Sic anima in capite per ubi numero distinctum à pedibus remota est. Est enim alia præsentia, quâ in capite, Σ alia, quâ in pedibus est, t. 64. E. Σ ab ipsis pedibus numero differt. *Verum.* Sed, E. Σ à seipsâ & proprio suo esse inde numero differt; Hoc inde non sequitur. Vnica enim numero est, quæ Σ simul in capite Σ pedibus per diversas ubicationes est, Σ una manet, ut potiores Philosophi consentiunt, t. 34. 64. Sed ubicationes ejus in capite Σ pedibus numero differunt, Σ extremè distant. Vnde breviter Syllo-

gismus ita formandus est: O. Corpus per locum
numero distinctum à seipso remotum, etiam à
seipso differt. Sed Corpus Romæ & Parisis p. l.
n. d. à seipso remotum est. Negamus, sed tantum
in locis & urbibus à seipsis remotis & distantibus
est. V. c. I. Si posteriore sensu Major capiatur
hoc modo: Corpus, quod per locum num. dist: ab
aliquo corpore, alio scil. & extra se, remotum
est, id quoq; numero ab isto Corpore, alio extra se,
differt, sic uterque Syllogismus conceditur, &
nihil contra Nos habet. In primo sequitur: E. cor-
pus, quod Romæ, ab alio corpore, quod Parisius
codem tempore est, numero differt. In secundo:
E. corpus, quod Romæ, non est idem numero cum
alio scil. & diverso à seipso, quod eodem tempore
Parisius est. Vtrumq; conceditur, ut antè dictum.

Ad posteriorem Syllogismum Resp. ad Mi-
norem: Om. Corpus, q.e. Romæ, à corpore alio scil.
ac diverso, quām ipsum Corpus, quod Romæ est, nu-
mero distinguitur. Verum. E. non est unum num-
ero cum eo, sc. cum alio & à se diverso. Concede-
tur. Nec enim hoc affirmamus. Si autem Mi-
nor sic capiatur: Om. Corpus, quod est Romæ, à
seipso simūl divinitus Parisius collocato, numero di-
stinguitur, sic negatur Minor ex antè dictis. Non
ita numero distinguitur, sed illud idem est, quod
simūl Romæ & Parisius per diversas ubicationes
statui dicitur. Probatio ejus inconsequens est, ut
antè

antē dictum. Pluribus tota hæc res ex d. 3. & 4. d.
Multipræs. patere potest.

Auctarium.

Ad t. 29. Et allegata Photinianorum ibi adducta adde, Crellium c. Grotium c. 10. n. 57. Vbi potentiam DEI infinitam esse fatetur, Et n. 56. Vbi Christum DEO altissimo potestate æqualem esse concedit. Christum autem quæ naturam meram creaturam ipsi habent. Meram a. Naturâ sui Creaturam, potestate DEO infinito æqualem fieri, & potestatem DEI altissimi, h. e. infinitam, sortiri, gravius incommodum Et incredibilius est, quæcum unum Corpus divinâ potestate ad duo loca simul adduci. Duo loca n. adhuc finita, Et adductio ad ea ad rem finitam est: Sed evenitio ad potestatem Dei altissimi ad rem infinitam est, eoque incredibilior, quam illa, ut ipsi Photiniani, si rectè aestiment, concident.

Elenchus Exercitationum Tractatus hujus.

- I. De statu Controversiæ, & quibusdam argumentis pro multipræsentia.
- II. De ulterioribus pro eâ argumentis,
- III. De rationibus contra eam,
- IV. De ulterioribus contra eam rationibus.
- V. De reliquis circa eam positionibus, & Christi exemplo.
- VI. De præsentia Christi in his terris.
- VII. De accidentiis multipræsentia, & ipsius multipræcognatis ac oppositis,

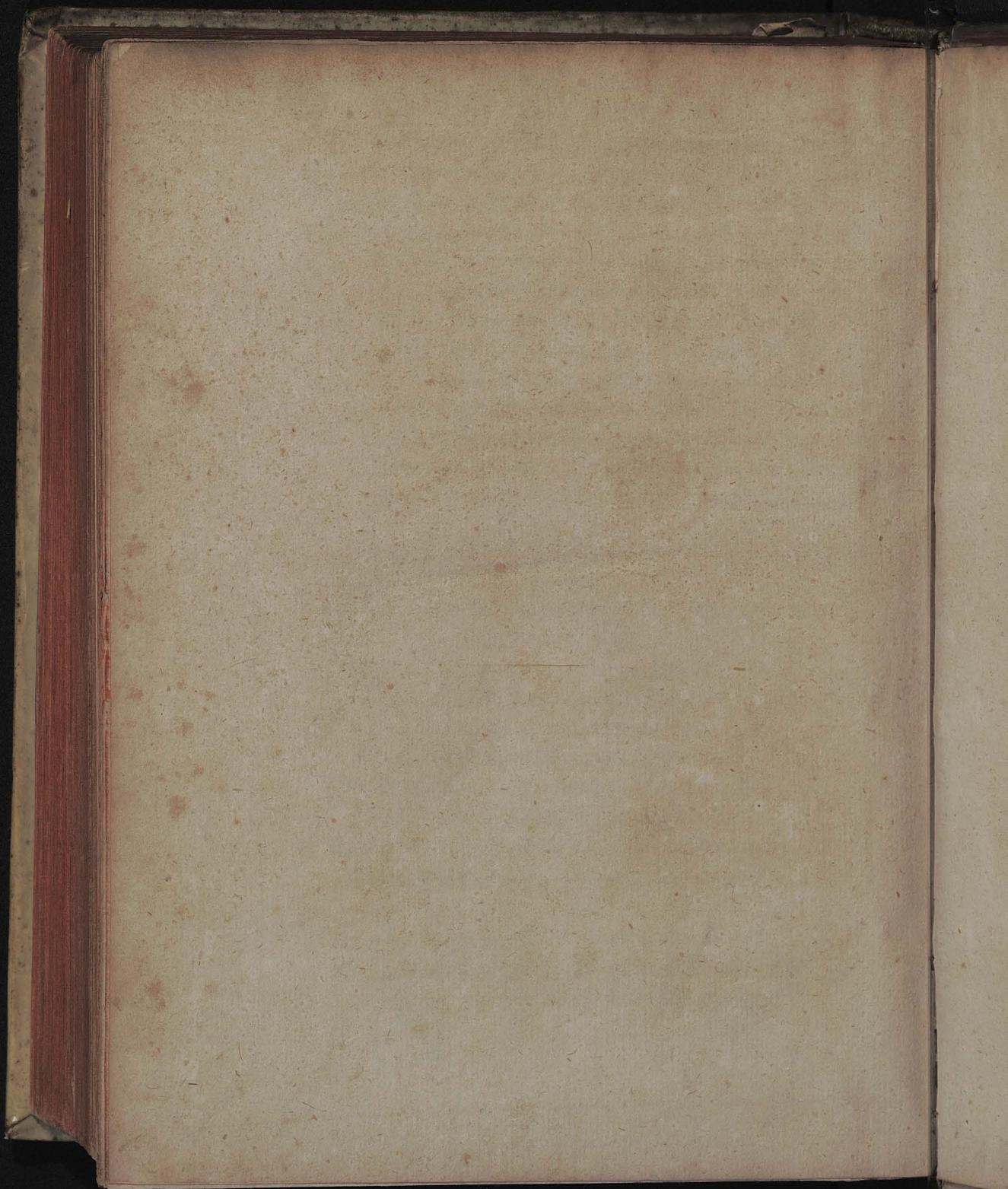

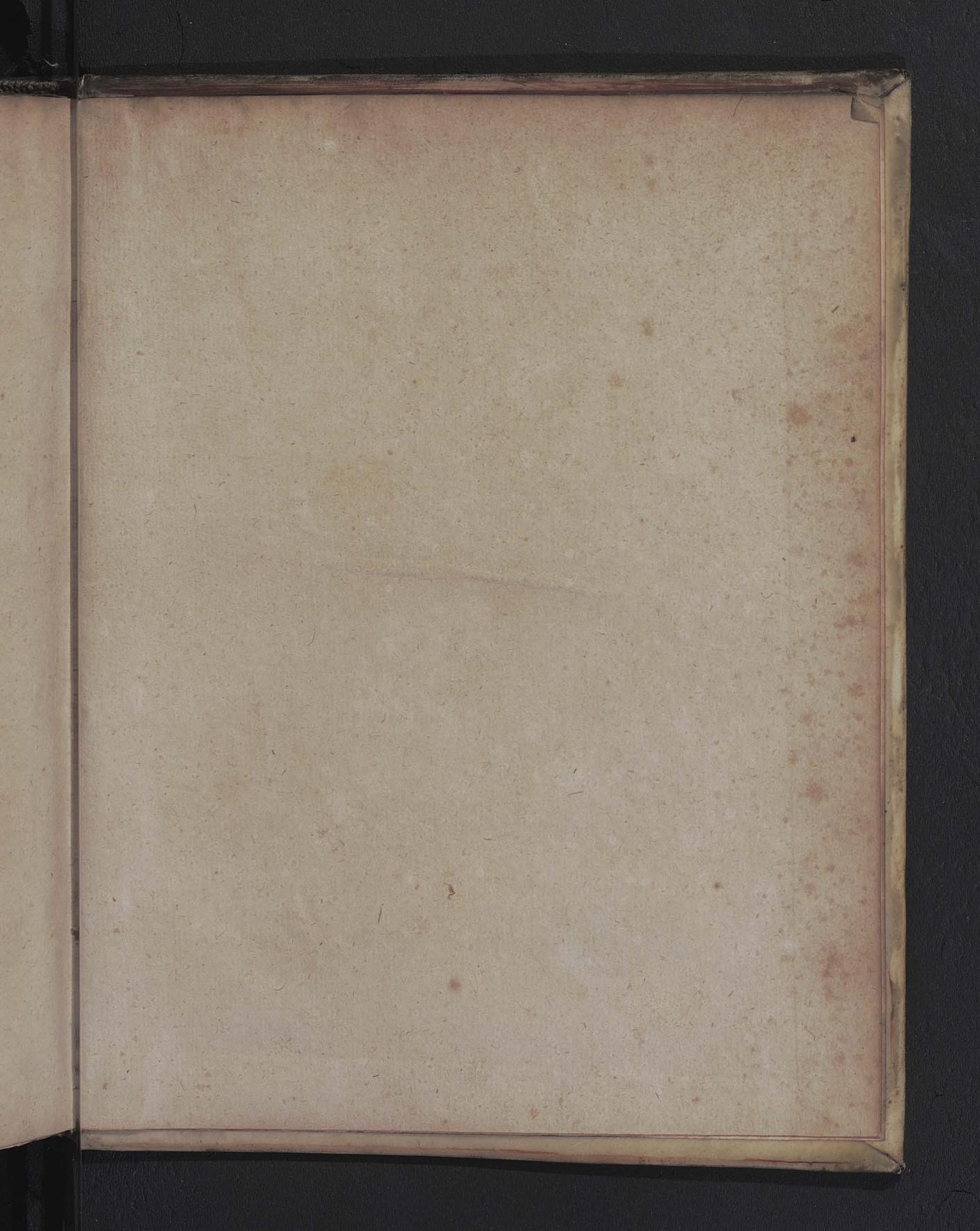
imno
emis-
an se.

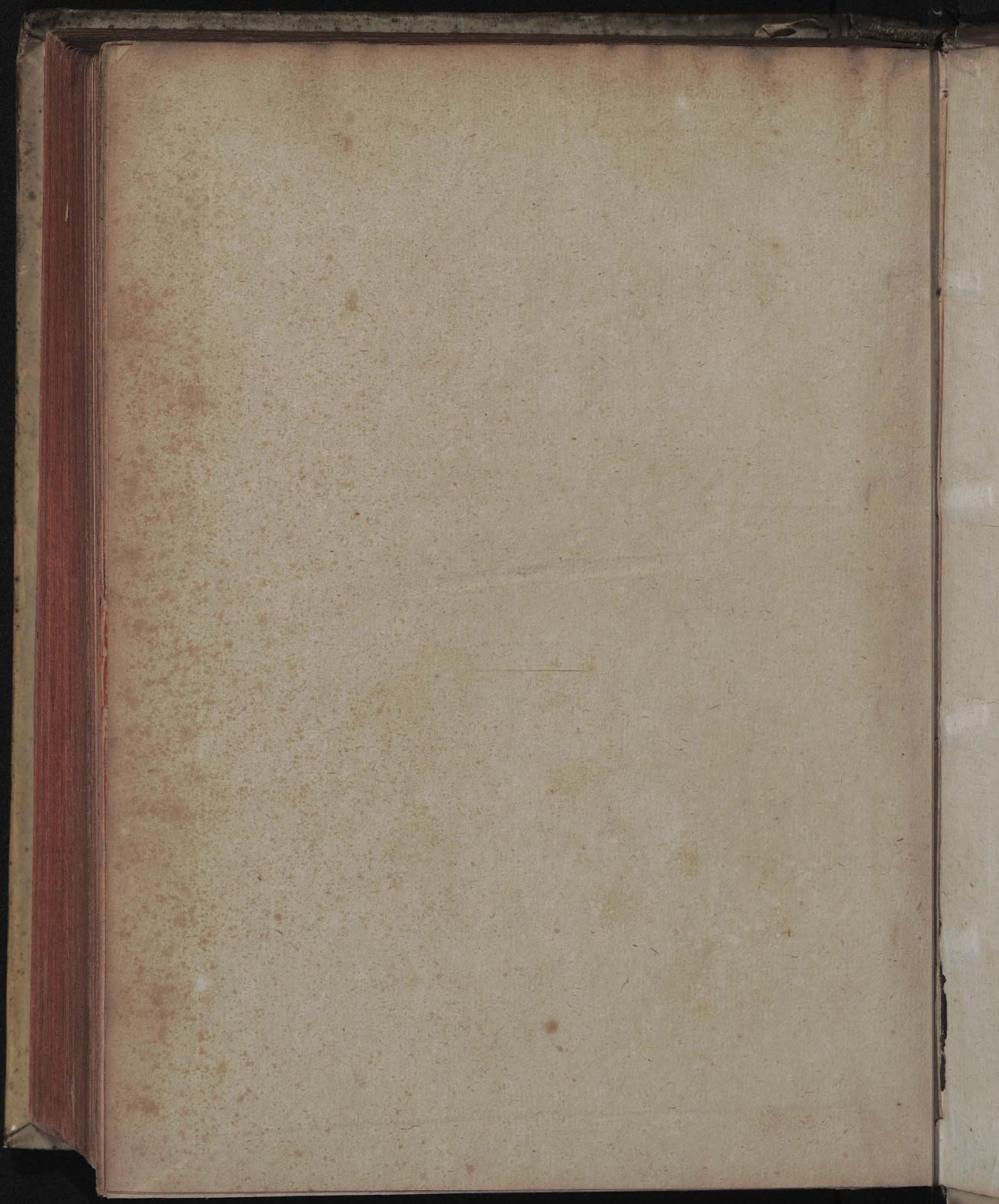
, vel
n non
n sub.
pro-
qvar-

22

1115.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019291

